

Vlaams Gewest

**HANDLEIDING : ORGANISATIE
VAN HET ISLAMITISCH
OFFERFEEST**

Inhoudstabel	
1. Inleiding	3
Een leidraad voor een goed verloop van het offerfeest	3
2. Het Islamitisch Offerfeest	4
2.1 Voorstelling van het offerfeest	4
2.2 Islamitische voorschriften	4
2.3 Tijdstip van het offerfeest	5
2.4 Alternatief voor het offerfeest	5
3. Wettelijk kader	6
3.1 Wettelijke voorschriften en regels voor het rituele slachten	6
3.2 Vrijheid van levensbeschouwing	6
3.3 Het welzijn van dieren bij het vervoer en slachten	7
3.4 Het dierenwelzijn en het leefmilieu	10
3.5 De openbare orde	10
4. Samenwerking en partners	10
4.1 De verschillende bevoegdheden	10
4.2 Het overleg over de lokale organisatie van het offerfeest	12
5. De slachtinrichting	15
5.1 De inrichting van een tijdelijke slachtinrichting	15
5.2 De aanvoer en verzameling van dieren	16
5.3 De keling, het uitslachten en de uitbening	17
5.4 De opslag en ophaling van dierlijk afval	17
6. Vervoer van schapen/geitenkarkassen	20
7. Vergunningen en controle	20
7.1 De registratie en afgifte van slachtvergunningen	20
7.2 De erkenning van de slachtinrichting	22
7.3 De milieuvergunningen	26
7.4 Controle en sancties	26
Bijlage	
1. Nuttige adressen	27
2. Woordenlijst	30

Inleiding

Een leidraad voor een goed verloop van het offerfeest

Ieder jaar viert de islamitische gemeenschap het offerfeest. De organisatie van dit evenement op zulk een grote schaal en op zo een korte tijd is complex en laat weinig ruimte voor improvisatie. Het vereist de medewerking van de moslimgemeenschappen, veehandelaren, dierenartsen, gemeentelijke, Vlaamse en federale diensten.

Deze handleiding omschrijft de rol van elke tussenkomende partij: overheid, organisator, religieuze autoriteit, private personen of verenigingen. Het doel is elke inbreuk op de reglementering te voorkomen of te sanctioneren. Bovenop de reglementaire procedures bevat de handleiding aanbevelingen en voorbeelden. Verdere vragen stelt u aan de betrokken diensten, waarvan u het adres vindt in de bijlagen.

2. Het Islamitisch offerfeest

2.1 Voorstelling van het offerfeest

Het offerfeest is, naast het suikerfeest, de belangrijkste feestdag van het islamitische jaar en is ook bekend als Aïd El Kebir (Groot feest) of Aïd Al Adha (offerfeest).

Het offerfeest impliceert het offeren van een dier als herinnering aan de liefde van Ibrahiem (Abraham) voor God. Ibrahiem wordt beschouwd als de voorbeeldige moslim en was God zo toegewijd dat hij bereid was zijn zoon Isma'iel te offeren. God zond daarop een schaap dat Isma'iels plaats op het altaar mocht innemen.

Op de tiende dag van de bedevaartsmaand (haddj¹) offert de pelgrim een schaap of een ander dier. Moslims die niet op bedevaart zijn, vieren het offerfeest in hun eigen land. Families kunnen ook een offerdier kopen en dit ritueel laten slachten.

Aïd El Kebir is overigens veel meer dan een religieus gebeuren; het is ook een groot sociaal en familiaal feest. Zoals elk feest is het synoniem met ontmoeting, vreugde, delen en broederschap. Het offerfeest is vooral een feest van geven en goede daden. Delen met anderen is een islamitisch voorschrift, maar op deze dag wordt daar extra de nadruk op gelegd.

2.2 Islamitische voorschriften

Het ritueel begint met de keuze van het dier. Het offerdier is vaak een schaap of geit, als verwijzing naar het offer van Abraham. Maar ook grotere dieren, zoals koeien en stieren, zijn toegestaan. De dieren moeten in goede staat en gezond zijn.

De dag van het feest moet het offer gebracht worden na het ochtendgebed en vóór het begin van het namiddaggebed. Als het offer niet gebracht wordt in de voorgeschreven uren, heeft de moslim de mogelijkheid om het offer te brengen op dezelfde uren van de twee volgende dagen. De eerste dag is uiteraard het meest gewaardeerd.

Volgens de islamitische voorschriften moet het slachten gebeuren door het doorsnijden van de luchtpijp en de bloedvaten van de hals van het slachtdier. Voor de meeste islamitische gemeenschappen geldt dat dit gebeurt zonder voorafgaande bedwelming. Op het moment van het offeren wordt het dier op zijn linkerzij gelegd en gedraaid naar de Qibla (Mekka). De voorschriften bepalen verder dat het dier met zachtheid behandeld moet worden en het mes niet mag te zien krijgen. De keelsnede moet in één enkele beweging gebeuren. De slachter moet de naam van God inroepen vóór het kelen.

¹De Haddj

Eenmaal in zijn leven moet de moslim die daartoe lichamelijk en financieel in staat is, een pelgrimstocht maken naar de heilige stad Mekka in Saoedi-Arabië. Deze pelgrimstocht ('haddj') voert langs heilige plekken die worden geassocieerd met de profeten Ibrahiem (Abraham) en Mohammed. De haddj mag op elk tijdstip van het jaar worden gemaakt, maar het liefst in de twaalfde maand. Dit is de maand van de bedevaart.

2.3 Tijdstip van het offerfeest

Het tijdstip van het offerfeest wordt gebaseerd op de (jaarlijks wisselende) islamitische kalender. Het offerfeest heeft plaats twee maanden en tien dagen na het feest van Aïd El Fitr, wat de ramadan (de vasten) afsluit.

Een aantal moslimgemeenschappen baseert zich op een wetenschappelijke kalender voor het bepalen van de datum van het offerfeest. De data kunnen lang vooraf vastgelegd worden. Anderen bepalen de datum door de waarneming van de maansikkel met het blote oog, een tiental dagen voor het offerfeest. Daarom is voor een aantal gemeenschappen het juiste tijdstip tot enkele dagen voor het feest onzeker. De EMB staat garant voor een duidelijke en brede communicatie rond de definitieve data van het offerfeest.

2.4 Alternatief voor het offerfeest

Tijdens de periode van het offerfeest kunnen mensen ook een persoonlijke gift doen, een gift doen aan een organisatie die hulp verschaft (bv. arme dorpen) of via een organisatie geofferd vlees laten inblikken om uit te delen aan gezinnen die zelf geen schaap kunnen slachten.

3. Wettelijk kader

3.1 Wettelijke voorschriften en regels voor het ritueleslachten

De regels die gelden voor het rituele slachten, met inbegrip van het offerfeest, zijn gesteund op godsdienstige voorschriften en op de Europese, federale, Vlaamse en lokale regelgeving. De belangrijkste regels samengevat:

- De vrijheid van levensbeschouwing, in het bijzonder het belijden en de praktische toepassing van religieuze geboden en de voorschriften.
- Het dierenwelzijn, in het bijzonder het dierenvervoer en de slachthandeling.
- De volksgezondheid, in het bijzonder de voedselveiligheid, de organisatie van de slachtinrichting
- Het leefmilieu: in het bijzonder de afvalverwerking
- De openbare orde, in het bijzonder de verkeersstroom en de samenkomst van personen op de openbare weg en openbare plaatsen.

3.2 Vrijheid van levensbeschouwing

- a) De vrijheid van levensbeschouwing in het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens

In overeenstemming met artikel 9 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens heeft ieder recht op vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst. Dit omvat ook het recht om in het openbaar of in zijn particulier leven zijn godsdienst of overtuiging te belijden door de eredienst, door het onderwijzen ervan, door de praktische toepassing ervan en het onderhouden van de geboden en de voorschriften.

De vrijheid van godsdienst of overtuiging kan in overeenstemming met artikel 9, lid 2 van het Europees Verdrag aan geen andere beperking zijn onderworpen dan die welke bij de wet zijn voorzien en die in een democratische samenleving nodig zijn in het belang van de openbare veiligheid, voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of zedelijkheid of de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

Overweging 18 van de Europese verordening (EG) nr. 1099/2009 van de Raad van 24 september 2009 inzake de bescherming van de dieren bij hun doden onderstreept dat het nodig is rekening te houden met de speciale vereisten ten behoeve van bepaalde religieuze riten. Bijgevolg bepaalt punt 4 van artikel 4 van deze verordening dat de verplichting voor de lidstaten om de dieren voor het slachten te bedwelmen niet geldt voor dieren die worden geslacht volgens speciale methoden die vereist zijn voor bepaalde religieuze riten.

- b) De vrijheid van levensbeschouwing in de Belgische wetgeving

Artikel 19 van de Belgische grondwet waarborgt de vrijheid van eredienst, de vrije openbare uitoefening ervan, en de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten, behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruikmaken van die vrijheden worden gepleegd.

In België beantwoordt het uitoefenen van een godsdienst of levensbeschouwelijke overtuiging aan volgende beginselen:

- Het vrijheidsbeginsel: iedereen heeft het recht zijn levensovertuiging te beleven. Dit recht primeert (advies Raad van State, 40.350/AV, 08/06/2006).
- Het schadebeginsel: de vrijheid wordt ingeperkt op het ogenblik dat het anderen schade veroorzaakt. De overheid kan maatregelen nemen voor de bescherming van de openbare orde, gezondheid of zedelijkheid of de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. De overheid heeft terzake een bijzondere verantwoordelijkheid ten opzichte van minderjarigen of in het geval van misbruik van afhankelijkheid. Het schadebeginsel omvat ook de verhouding tussen mensen en dieren. Dieren die blootstaan aan mishandeling kunnen daarom door de overheid bescherming krijgen.
- Het gelijkheidsbeginsel: ieder individu, wat ook zijn levensschouwing mag zijn, heeft recht op een gelijke behandeling en op behandeling als een gelijke. Ook iedere levensbeschouwing moet gelijk worden behandeld. Discriminatie van levensbeschouwingen of discriminatie op grond van levensbeschouwing is uit den boze.
- Het tolerantiebeginsel: levensbeschouwingen moeten elkaar extern respecteren en intern mogen zij niemand verbieden de eigen levensbeschouwelijke gemeenschap te verlaten.
- Het neutraliteitsbeginsel: de overheid mag geen wet uitvaardigen vanuit één specifieke levensbeschouwing.

3.3 Het welzijn van de dieren bij het vervoer en slachten

a) Het vervoer van dieren

De verplichtingen verschillen naargelang het vervoer gebeurt door een professioneel vervoerder of door een particulier. In ieder geval moet het laden, afladen en drijven gebeuren met volle respect voor het welzijn van de dieren.

1. Het vervoer van schapen door een professioneel vervoerder

Dit kan enkel gebeuren in een vergund voertuig met een certificaat van goedkeuring. Naast een toelating moet de vervoerder beschikken over een attest van vakbekwaamheid evenals een vervoer/verplaatsingsdocument.

De Verordening (EG) nr. 1/2005 met betrekking tot het welzijn van de dieren bepaalt dat de dieren over voldoende ruimte moeten beschikken om in een natuurlijke houding te kunnen staan en liggen. Per schaap moet een minimale ruimte worden voorzien. De normen van de verordening zijn: > 0,3 m² voor geschoren schapen, > 0,4 m² voor niet geschoren schapen en in voorkomend geval > 0,5 m² voor hoogdrachtige oaien. Schapen mogen niet vastgebonden worden vervoerd. De temperatuur tijdens het vervoer moet binnen de fysiologisch aanvaardbare grenzen blijven en er dient voldoende ventilatie aanwezig te zijn. Het vervoermiddel moet een dak hebben om de dieren tegen ongunstige weersomstandigheden te beschermen. Bij aankomst op de slachtplaats moeten ze onmiddellijk worden afgeladen.

2. Het vervoer van schapen door een particulier

Het vervoer van een schaap of geit door een particulier vanaf het bedrijf (met inbegrip van een verzamelcentrum) naar één van de plaatsen als bedoeld in artikel 16 § 2 van de wet van 14 augustus 1986 wordt beschouwd als niet-commercieel vervoer. Dit vervoer kan dus gebeuren in een privé-auto, maar het welzijn van de dieren moet ten allen tijde gerespecteerd worden (zie artikel 4 van de Wet van 14.08.1986). De verordening kan hierbij als leidraad gebruikt worden.

In geen enkel geval mogen schapen of geiten vervoerd worden in een volledig afgesloten koffer van een personenwagen of met samengebonden poten!

b) Het slachten van dieren

De bescherming van het dierenwelzijn tijdens het slachtproces wordt Europees gereguleerd door de Europese verordening (EG) Nr. 1099/2009 inzake de bescherming van dieren bij het doden.

De bovenvermelde verordening stelt dat de lidstaten afwijkingen mogen toestaan voor het slachten of doden van varkens, geiten en schapen buiten een erkende inrichting door de eigenaar op voorwaarde dat de dieren op voorhand verdoofd worden en het dier geslacht wordt voor persoonlijke consumptie. Bedwelming wordt echter niet toegepast op dieren die het voorwerp zijn van specifieke slachtmethodes vereist voor bepaalde religieuze riten. Vandaar dat ze dan ook niet buiten een erkende inrichting kunnen worden uitgevoerd.

Aan het Verdrag van Maastricht, tot oprichting van de EU, is bij de wijziging van dit verdrag in Amsterdam in 1997 een protocol toegevoegd, waarin dieren door de EU erkend worden als "wezens met gevoel". De EU en zijn lidstaten moeten hiermee rekening houden bij het bepalen en uitvoeren van het beleid inzake landbouw, onderzoek, transport en interne markt.

1. Bedwelming

De wet van 14.08.1986 betreffende het welzijn der dieren en de Europese verordening (EG) nr. 1099/2009 voorzien dat elke slachting moet voorafgegaan worden door een bedwelming van het dier. De verschillende toegelaten methodes voor bedwelming staan beschreven in hoofdstuk I van de bijlage bij verordening 1099/2009.. Een afwijking van de verplichting tot bedwelming is echter voorzien voor de slachtingen voorgeschreven door religieuze rituelen, op voorwaarde dat deze slachtingen plaatsvinden in een erkende inrichting.

De bedwelming en de slachtingen moet worden uitgevoerd door een slachter die erkend is door de religie belast met de organisatie, zoals beschreven in het koninklijk besluit van 11 februari 1988 betreffende sommige door een religieuze ritus voorgeschreven slachtingen (zie 5.3.a).

2.Slachting

De Europese verordening (EG) Nr. 1099/2009 inzake de bescherming van dieren tijdens het doden bepaalt dat dieren op passende wijze moeten worden gefixeerd zodat hen elke vermijdbare vorm van pijn, spanning of lijden kan worden bespaard.

Het is dan ook verboden de poten van dieren vast te binden en de dieren te verplaatsen voordat zij zijn bedwelmd of gedood.

Bij het rituele slachten moeten herkauwers voordat zij worden geslacht worden gefixeerd op een mechanische manier teneinde alle pijn, lijden en opwinding, alsmede alle verwondingen of kneuzingen te voorkomen. De uitrustingen moeten een goede fixatie van het dier toelaten..

3.Slachtplaats

De wetgeving betreffende de veterinaire keuring en de bescherming en welzijn van de dieren dient als referentie voor wat betrekking heeft op het slachten en doden van dieren. We onderscheiden drie types van slachting:

- Commerciële slachting

Dit type slachting is het meest voorkomend. Ze heeft steeds plaats in een erkend slachthuis en het vlees is object van keuring door het FAVV (Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen).

- Particuliere slachting

Dit type slachting, uitgevoerd voor exclusief gebruik van de eigenaar van het dier, vindt plaats in een slachthuis of thuis bij de eigenaar. De dieren die buiten een slachthuis mogen geslacht worden zijn gevogelte, konijnen, gekweekt wild, schapen, geiten en varkens. De 4 laatste categorieën moeten bedwelmd worden vóór de slachting. Het gaat hier dus niet om een rituele slachting zoals die uitgevoerd in het kader van het offerfeest.

- Rituele slachting

Dit type van slachting kan commercieel of particulier zijn. Om verschillende redenen, voornamelijk omwille van het tekort aan voldoende slachtcapaciteit voor een groot aantal schapen, maar evenzeer om redenen van openbare orde, van leefmilieu en van volksgezondheid, zijn de particuliere rituele slachtingen van grote aantallen schapen tijdens het offerfeest niet alleen toegestaan in erkende slachthuizen, maar ook in inrichtingen die speciaal daartoe tijdelijk erkend werden door de bevoegde federale minister.

De aanvrager is verantwoordelijk voor de tijdelijk erkende inrichting en dient deze in te richten. Hij dient, samen met de gemeente, bij de PCE een aanvraag in voor de tijdelijke erkenning.

Het veterinaire toezicht in deze inrichtingen bestaat uit het toezicht op de naleving van de reglementaire voorschriften en de bijzondere voorschriften die in deze handleiding beschreven zijn.

De federale, regionale en gemeentelijke overheden staan niet toe dat slachtingen zonder bedwelming thuis plaatsvinden. Het ritueel thuis slachten is wettelijk verboden sinds 11 februari 1988.

Om illegaal thuis slachten te voorkomen hebben een aantal gemeenten in het verleden een algemeen verbod op thuis slachten ingesteld gedurende de dagen van het islamitisch offerfeest. Deze praktijk verdient volgens ons alle aanbeveling.

Deze formulering kan door de gemeenten verkeerdelijk geïnterpreteerd worden nl. dat het verbod van thuis slachtingen in deze periode ook inhoudt dat er geen aangiftes voor particuliere slachtingen toegestaan worden. **Het moet voor hen duidelijk zijn dat zij toch steeds een bewijs van aangifte voor slachting buiten het slachthuis moeten afleveren voor slachtingen die in de tijdelijke erkende slachtplaatsen plaatsvinden.**

3.4 Het dierenwelzijn en het leefmilieu

Om vervuiling van het leefmilieu te voorkomen zijn er strikte regels inzake afvalverzameling en –verwerking.

3.5 De openbare orde

De gemeenten hebben tot taak te voorzien in voldoende aanwezigheid van politie, die met name de veiligheid en de rust op openbare wegen en plaatsen moet garanderen. Zij handhaaft de orde op plaatsen waar veel mensen samenkomen en draagt zorg voor een goede verkeersafwikkeling .

De burgemeester is als hoofd van de gemeentepolitie belast met de uitvoering van de wetgeving. Het college van burgemeester en schepenen is bevoegd voor het beheer van de gemeentelijke inrichtingen. In een aantal gemeenten wordt van deze inrichtingen gebruik gemaakt voor de installatie van een tijdelijke slachthinrichting.

4. Samenwerking en partners

4.1 De verschillende bevoegdheden

a) De religieuze autoriteiten

De overheid erkent de verkozen Executieve van de Moslims van België (EMB) als representatief orgaan voor de islamitische eredienst. In het kader van het Offerfeest vervult de EMB in België, bijgestaan door de vertegenwoordigers van de moskeeën, de rol van coördinator tussen de verschillende partijen en levert eveneens de machtiging vereist voor elke slachter. Gezien de complexiteit van de taak moet de EMB kunnen rekenen op de samenwerking van de openbare overheden, meer bepaald de gemeentelijke overheden.

De reglementering voorziet dat het representatieve orgaan van de moslims van België de slachters bevoegd verklaart om de rituele slachting uit te voeren. De erkende professionele slachters krijgen van de EMB een geel certificaat met pasfoto, geldig voor 3 jaar en hernieuwbaar. Gezien er geen sprake is van bedwelming, eisen de religieuze voorschriften een grote behendigheid van de slachter, in de zin dat hij absoluut alle vermijdbare opwinding,

pijn of lijden van het dier moet vermijden. De EMB staat garant voor de bekwaamheid van de personen die gemachtigd zijn om de rituele slachting uit te voeren in het kader van het offerfeest.

De religieuze autoriteiten moeten er ook op toezien dat de geloofsgemeenschap wordt ingelicht over de geldende reglementering door middel van de communicatiemiddelen waarover ze beschikken (brochures, affichage in moskeeën, radioboodschappen, informatie via de gemeenten of de gewestelijke overheden).

b) De federale overheid

De federale minister van Landbouw verleent afwijking op het slachtverbod (dagen en uren) in de slachthuizen.

De federale minister van Justitie is bevoegd voor de erkenning van de religies en hun organen (erkenning bedienaars erediensten, betaling wedden imams).

De federale minister van Binnenlandse Zaken is bevoegd voor de bewaking en ondersteuning van de gemeenten voor een goede lokale organisatie van het Offerfeest. Hij is verantwoordelijk voor het doorgeven van de oorzakelijke brief betreffende de organisatie van het feest aan de gemeentelijke besturen. De lokale politiediensten zijn bevoegd om het naleven van de wetgeving tijdens het offerfeest te waarborgen.

c) De gewestelijke en provinciale overheden

Het Vlaamse gewest herneemt vanaf 01.07.2014 de beleidsrol die tot nu toe aan de FOD Volksgezondheid, afdeling dierenwelzijn toegekend was.

De Minister van het Vlaamse gewest: De Vlaamse minister bevoegd voor dierenwelzijn kent de tijdelijke erkenningen van de slachtinrichtingen toe of laat deze toekennen onder zijn verantwoordelijkheid.

De Vlaamse minister van Leefmilieu is bevoegd voor de afgifte van milieuvergunningen voor de tijdelijke slachtinrichtingen en voor de normen betreffende het inzamelen en behandelen van het dierlijk afval afkomstig van de slachtingen.

Voor milieuvergunningen staat de Afdeling Milieuvergunning in, die deel uitmaakt van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE). Voor de afvalbehandeling staat de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) in, een Vlaams intern verzelfstandigd agentschap (IVA).

Het provinciebestuur neemt initiatieven voor de vlotte samenwerking tussen besturen in hun regio. Het verzekert een goede informatieoverdracht en voorziet in de coördinatie en afstemming tussen de verschillende openbare en private actoren die betrokken zijn bij het offerfeest.

d) De gemeentelijke overheden

De lokale overheid komt het meest in aanraking met de bevolking, inclusief de islamitische gemeenschappen. Zij geeft lokaal praktische uitvoering aan de diverse regelgevingen met betrekking tot het offerfeest.

De burgemeesters treffen de maatregelen die ze nodig achten om de goede navolging van de reglementering te verzekeren. Zij zien toe op het voorkomen en sanctioneren van rituele thuisvlachtingen.

Een aantal gemeentelijke overheden organiseert een tijdelijke slachtinrichting volgens de normen hieronder opgesomd en in samenwerking met de moslimgemeenschap. De gemeentelijke diensten informeren zowel bevolking als moslimgemeenschappen over de lokale organisatie van het Offerfeest.

De gemeentelijke administratie levert de ontvangstbewijzen voor slachtingaangifte aan de particulieren die de verplichte aangifte doen (tenminste twee dagen vóór de voorziene slachtdatum: zie hoofdstuk 6.1). Zij levert de milieuvergunningen af voor de slachtinrichting en afvalbehandeling.

De gemeentelijke politiediensten zijn bevoegd voor het respecteren van de wetgeving in verband met de organisatie van het offerfeest en verzekeren het ordelijke verloop rondom de slachtinrichting.

4.2 Het overleg over de lokale organisatie van het offerfeest

Het offerfeest dient zo georganiseerd te worden dat elke moslimfamilie het evenement kan vieren, en dit in overeenstemming met de wetgeving.

Daartoe is het van primordiaal belang dat er kan gerekend worden op de actieve samenwerking en verantwoordelijkheid van de bevoegde instanties, de moslimgemeenschap en de representatieve organen (EMB, moskeeverenigingen).

Het slagen van het feest hangt af van verschillende factoren. De belangrijkste is zeker en vast een goede samenwerking tussen de moslimgemeenschap en de lokale autoriteiten. Overal waar het feest slaagt, merken we dat de organisatie het resultaat is van een actieve samenwerking tussen de vertegenwoordigers van de religie (EMB, moskeeverenigingen) en de bevoegde gemeentelijke diensten. Vandaar dat de voorbereiding van het feest best begint met een overleg tussen alle betrokken actoren.

a) De moslimgemeenschap

- Overlegt met de lokale partners over de slachtinrichtingen
- Organiseert (mee) een tijdelijke slachtinrichting
- Voorziet in opgeleide en erkende slachters
- Zet vrijwilligers in bij de organisatie en het verloop van de feestdag
- Geeft informatie aan de moslims over de organisatie van het Offerfeest
- Geeft informatie over de alternatieven voor slacht (kant- en klaar pakketten, offergave)

b) De schapenhandelaars

- Maken afspraken in verband met de organisatie van een tijdelijke slachtinrichting (bv. via uitbesteding door de gemeente)
- Maken afspraken in verband met de levering van het schaap voor het offerfeest

c) Uitbaters van een erkende slachtinrichting (tijdelijk)

- Maken afspraken over hun slachtinrichting en andere infrastructuur
- Maken afspraken over de inzet van slachters en uitbaters

d) De gemeentelijke diensten

d.1. Integratiedienst

- Coördineren en stemmen af tussen de gemeentelijke diensten, de particuliere initiatiefnemers en de moslimgemeenschappen
- Informeren over de regelgeving en de lokale organisatie
- Informeren de bevolking over het offerfeest

d.2. Dienst leefmilieu

- Coördineren en stemmen af tussen de gemeentelijke diensten, de particuliere initiatiefnemers en de moslimgemeenschappen
- Reiken de milieuvergunningen uit in het Vlaams Gewest (opbasisvanhet advies van OVAM)

d.3. Technische dienst (dienst gebouwen - dienst wegenwerken - dienst feestelijkheden)

- Verlenen assistentie bij de plaatsing en afbraak van de installatie op de slachtvloer
- Stellen een locatie ter beschikking voor inrichting van een tijdelijke slachtinrichting
- Stellen materiaal ter beschikking: nadar, tafels, stoelen, toiletwagen, tent, administratieve container, kruiwagens
- Vervoeren het materiaal naar de tijdelijke slachtinrichting
- Plaatsen (huren) afvalcontainers
- Werken mee aan de opkuis van de inrichting

d.4. Politie

- Maken afspraken over de algemene veiligheid slachtinrichting (toezicht)
- Maken afspraken over de verkeerscirculatie rond de slachtinrichting
- Maken afspraken over het toezicht op het dierenvervoer
- Maken afspraken over het toezicht op het verbod op rituele thuisvlacht

d.5. Brandweer

- Voorzien in de watertoevoer

e) FAVV

- Staat in voor de afwikkeling van de procedure tot erkenning van de tijdelijke slachtinrichting. De goede naleving van de reglementering wordt gecontroleerd door de diensten van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) de dag van en de dagen voorafgaand aan het feest. De aanvragen voor tijdelijke erkenning kunnen ingediend worden bij de Provinciale Controle-Eenheden van het FAVV (Adressenlijst : zie website van het FAVV).

- Inspecteert de tijdelijke slachtinrichting
- f) Het Vlaams Gewest
- Organisatie van de inspecties van de slachtinrichtingen wat het dierenwelzijn betreft. Tijdens de overgangperiode blijft de FOD bevoegd.
- g) De dierenartsen
- Voorzien in de aanwezigheid van dierenartsen belast met de controle op de naleving van de reglementaire voorschriften met betrekking tot het dierenwelzijn, identificatie van de dieren, diergezondheid en het beheer van het gespecificeerd risicomateriaal en de hygiëne van de tijdelijke erkende slachtinrichting.
- h) Rendac
- Maakt afspraken rond ophaling dierlijk afval en huiden
- i) Rode kruis
- Organiseren de hulppost voor eerste hulp bij ongevallen

Ook volgende maatregelen zijn nodig voor een goed verloop van het offerfeest, zoals:

- Verzekering van vrijwilligers, betaalde medewerkers en infrastructuur
 - Voorzien van voldoende slachtcapaciteit, op basis van een voorafgaande evaluatie van de slachtcapaciteit, in samenwerking met de lokale moslimgemeenschap, de provincie en de omliggende gemeenten
 - Voorzien in een bijkomende inrichting in het geval van een te hoge vraag. Hierbij kan een samenwerkingsakkoord worden gesloten met de aanpalende gemeenten
 - Voorzien in een voldoende aantal slachters en onthuiders
 - Voorzien in een genummerd beurtsysteem, om de wachttijd te beperken
 - Spreiding van de organisatie van het feest over twee dagen in het geval van een te hoge vraag
 - Verscherpen van de controles inzake transport van schapen, om elke verkoop direct aan het huis van particulieren te vermijden
-

5. De slachtinrichting

5.1 De tijdelijke slachtinrichting

De tijdelijke inrichtingen moeten de mogelijkheid bieden om alle onderdelen van het slachtproces uit te voeren.

- De inrichting is overdekt;
- De toegang tot de inrichting moet zodanig georganiseerd zijn dat de activiteiten ordelijk kunnen verlopen. Daartoe kan bijgedragen worden door op de slachtingaangifte een tijdstip op te leggen wanneer men zich kan aanmelden; tevens kunnen dranghekken geplaatst worden om de wachtenden te kanaliseren; Laden, lossen en drijven dienen te gebeuren volgens de dierenwelzijnsnormen, er moet een rustplaats voorzien zijn voor de dieren die zijn aangevoerd maar nog niet onmiddellijk geslacht worden (bv. door middel van dranghekken); de aangevoerde dieren mogen niet in het vervoermiddel blijven waarmee zij aangevoerd worden; de dieren die de dag(en) voordien aangevoerd worden dienen over goed absorberend strooisel te beschikken, zoals vlasleem, en moeten gedrenkt en gevoederd worden;
- Het uitvoeren van het volledige slachtproces en in bijzonder de keelsnede mag niet zichtbaar zijn van op de openbare weg;
- De inrichting moet voldoende groot zijn in die zin dat het rusten (indien nodig), het kelen en het onthuiden en verwijderen van de ingewanden volgens een doorstromingsprincipe op een afzonderlijke plaats gebeurt, hetgeen niet noodzakelijk een afzonderlijk lokaal impliceert;
- Er wordt tegelijkertijd slechts één levend dier in de kelingsruimte toegelaten; het dier dient dan onmiddellijk geslacht te worden; meerdere kelingsruimten zijn mogelijk;
- In de kelingsruimte moeten voldoende recipiënten voor bloedopvang voorzien zijn (de slachtplaats moet zodanig ingericht zijn dat het bloed via afloop terecht komt in recipiënten; voor de berekening van het totale volume kan maximaal 3 liter bloed per schaap vooropgesteld worden);
- Een belangrijk aandachtspunt is de fixatie van het dier in een daartoe aangepaste berrie of op een aangepaste tafel.
- De capaciteit van de ruimte voor het onthuiden en verwijderen van de ingewanden - de meest tijdrovende bewerkingen - en van het daarvoor aanwezige personeel, zal bepalend zijn voor het aantal en de omvang van de kelingsruimte(n) evenals voor de mate waarin nieuwe dieren tot de kelingsruimte(n) worden toegelaten;
- Voor het onthuiden en het verwijderen van de ingewanden worden de dieren opgehangen; zo dit onmogelijk is, worden zij in een slachtberrie gelegd.
- Er wordt een centrale plaats voorzien waar alle dierlijk afval wordt verzameld. Dit risicomateriaal dient onmiddellijk gemerkt te worden met de kleurstof "methyleenblauw 0,5%". Dit materiaal, met inbegrip van het opgevangen bloed moet door een erkend ophaler of geregistreerd vervoerder van dierlijk afval afgehaald worden overeenkomstig de voorschriften van de Gewestelijke overheid.
- De inrichting moet beschikken over de nodige voorzieningen om voldoende hoeveelheden drinkbaar water ter beschikking te stellen, met het oog op het geregeld reinigen van de vloer en het slachtmaterieel, evenals voor het wassen van de handen

van de slachters. Betreffende het verwijderen van het reinigingswater: gelieve paragraaf 5.4.c raad te plegen.

5.2 De aanvoer en verzameling van dieren

Tijdens het offerfeest worden er veel schapen verplaatst. De eerste maatregel die getroffen moet worden op de dag van het feest maar ook en vooral tijdens de week die eraan voorafgaat, is erop toe te zien dat de reglementering betreffende het transport van dieren wordt gerespecteerd

De week voorafgaand aan het evenement is het ook nodig de controles betreffende het transport van schapen te verscherpen om de rechtstreekse verkoop in het huis van een particulier te vermijden.

Een afgebakende wachtruimte moet plaats bieden aan de aangevoerde dieren. De begeleiders van de dieren moeten zich in de wachtruimte kunnen bewegen. De familieleden kunnen in een aanpalende ruimte opgevangen worden. De ruimte kan omsloten worden door nadar en dient geregeld onderhouden. Voordat de wachtruimte betreden wordt moet een plaats worden voorzien voor de administratie en het nakijken van de bewijzen van de slachtaangifte dan wel voor het alsnog ter plaatse acteren van een slachtaangifte.

De schapen afkomstig uit het intracommunautair handelsverkeer (ICHV) naar België :

MESTSCHAAP

Als een particulier een mestschaap van een lidstaat naar België (ICHV) wenst in te voeren, naar aanleiding van het Offerfeest, dient hij zich voorafgaand te wenden tot DGZ Vlaanderen/ARSIA om een beslag in België te creëren. Wil men zeker zijn dat alle formaliteiten tijdig in orde zijn, moet dit schaap lang genoeg op voorhand worden aangekocht. Dit schaap moet op het moment van het ICHV vergezeld zijn van een certificaat voor intracommunautaire handel van mestschapen.

Dit schaap mag zowel in een erkend slachthuis als in een tijdelijk erkende slachtplaats geslacht worden.

SLACHTSCHAAP : Dit schaap mag zich in geen geval bevinden in een beslag.

Als een particulier een slachtschaap vanuit een lidstaat rechtstreeks naar een erkend slachthuis in België (ICHV) wenst in te voeren, moet dit schaap vergezeld zijn van een certificaat voor intracommunautaire handel van slachtschapen. Dit schaap moet **rechtstreeks binnen de 72 uur** in een erkend slachthuis geslacht worden. Het mag in geen geval geslacht worden in een tijdelijk erkende slachtinrichting.

Indien deze bepalingen niet nageleefd worden (afwezigheid van het certificaat of invoer van een schaap (schapen) met een verkeerd certificaat (slachtcertificaat in plaats van een certificaat voor mestschaap)), zal (zullen) het(de) schaap (schapen) in beslag genomen worden en in een erkend slachthuis geslacht worden gezien het verhoogde gezondheidsrisico.

Een regularisatie is echter nog mogelijk binnen de 24 u indien de lidstaat van herkomst een correct certificaat (dit is te zeggen een certificaat voor mestschaap) op aanvraag van de verantwoordelijke van een tijdelijke slachtplaats bezorgt.

5.3 De keling en de uitbening

a) De slachters

Het koninklijk besluit van 11 februari 1988 betreffende sommige door een religieuze ritus voorgeschreven slachtingen, voorziet dat de slachting moet uitgevoerd worden door een slachter die erkend is door het representatief orgaan van de religie (in casu de EMB). De erkende professionele slachters krijgen van de EMB een certificaat met pasfoto, geldig voor 3 jaar. Dit attest kan hernieuwd worden.

Gezien er geen sprake is van bedwelming vereist de rituele slachting een grote behendigheid van de slachter in de zin dat hij absoluut alle opwinding, pijn of lijden bij de dieren moet vermijden. De EMB staat garant voor de bekwaamheid van de personen die gemachtigd zijn om de rituele slachting uit te voeren in het kader van het offerfeest.

b) Keling en keelruimte

De dieren worden aangevoerd vanuit de wachtruimte om door de slachter te worden gekeeld. De kelingsruimte wordt afgeschermd van de wachtruimte, bv. door panelen of plastic. De toegang wordt zo opgevat dat er geen inkijk mogelijk is vanuit de wachtruimte en buitenruimte. Een aangepaste tafel of inrichting voor de keling dient te worden voorzien. Deze moet zo geplaatst dat het schaap met de kop richting Mekka ligt. De constructie van de tafel of berie is dusdanig dat ze de onmiddellijke fixatie van het dier vergemakkelijkt. Indien er verschillende schapen gelijktijdig geslacht worden mogen de dieren de keling van de andere dieren niet zien. Het mes moet scherp zijn, het lemmet een 30 cm lang. Het mes wordt gedurig bijgeslepen. Het bloed en de kop van het dier moeten worden opgevangen in een recipiënt. Een transportmiddel zoals een kruiwagen wordt voorzien om het gekeelde dier naar de uitslachtings- en uitbeningsruimte te vervoeren. Om te garanderen dat het dier volledig uitbloedt, wordt er na elke keling 3 minuten gewacht alvorens het schaap te verplaatsen. De tafel en vloer worden na elke slachting met water gereinigd.

c) Uitslaching en uitbening

De dieren worden met een transportmiddel aangevoerd vanuit de kelingsruimte en op een tafel gelegd of aan een ophangstelsel gehangen. Deze moeten in een voldoende aantal aanwezig zijn opdat de geslachte dieren hygiënisch gestockeerd kunnen worden in afwachting van de uitslaching en de uitbening. Er zijn kuipen voorzien voor het slachtafval en de gevilde huiden. Het vlees wordt in plastic zakken afgeleverd. De vloer wordt na elke uitslaching gereinigd, liefst met een hogedrukreiniger. Tijdens het uitslachten is het verboden lucht te blazen tussen de huid en het karkas om redenen van hygiëne.

5.4 Opslag en ophaling van dierlijk afval

Voor een correcte afvoer en verwerking van afvalstoffen die vrijkomen bij de slachting van de schapen dienen deze afvalstoffen in de eerste plaats juist gescheiden te worden. Belangrijk hierbij is dat de huiden apart moeten worden bewaard. De huiden kunnen immers nog gebruikt worden voor de productie van leder of wol. Indien van deze optie geen gebruik wordt gemaakt, moeten de huiden als afval beschouwd en verbrand worden in een vergunde

afvalverbrandingsoven. Huiden kunnen absoluut niet samen met het andere dierlijk afval afgevoerd worden. Rendac zal in de toekomst de huiden wegen bij ophaling.

a) Dierlijk afval = categorie 1-materiaal

Omdat bij rituele slachtingen van schapen geen verplichte keuring bestaat, dient men er zich van bewust te zijn dat al het dierlijk afval dat vrijkomt, gerekend wordt onder categorie 1-materiaal (definitie zie bijlage 2) en mag slechts worden opgehaald door een daartoe erkende ophaler of geregistreerd vervoerder.

Onder dierlijk afval worden de beenderen, koppen en de poten, ingewanden en het bloed gerekend. Wat vaste dierlijke afvallen betreft, dienen deze na denaturatie (kleuring met methyleenblauw 0,5%) in lekvrije en afsluitbare recipiënten te worden bewaard. Kleine fracties mest en maagdarminhoud mogen samen met het dierlijk afval verzameld worden. Het mengsel zal dan, net als het dierlijk afval, beschouwd worden als categorie 1-materiaal. Op de recipiënten dient op duidelijke wijze de vermelding "Categorie 1-materiaal - uitsluitend geschikt voor verwijdering" aangebracht te worden.

Bloed moet eveneens in lekvrije, daartoe voorziene recipiënten opgevangen en bewaard, doch dient niet gedeneureerd te worden, omdat dit technisch onmogelijk is. Ook hier dient de vermelding "Categorie 1-materiaal - uitsluitend geschikt voor verwijdering" aangebracht te worden op het recipiënt. Aangezien zowel bloed als slachtafvallen samen worden verwerkt als categorie-1 materiaal (Verordening EG 1069/2009) mogen deze in dezelfde recipiënten worden opgevangen.

In principe dient het afval in afwachting van de afvoer gekoeld bewaard te worden.

b) Ophaling van slachtafval

Voor de ophaling van het slachtafval is het verplicht om vooraf een contract af te sluiten met een door OVAM erkend ophaler of geregistreerd vervoerder van dierlijk afval (categorie 1-materiaal).

Aangezien de aanvragen voor erkenning van een tijdelijke slachtinrichting moeten ingediend worden bij het Hoofd van de Provinciale Controle-eenheid (PCE) van het FAVV van de provincie waarin de te erkennen tijdelijke slachtinrichting zich bevindt, dient een contract met de erkende ophaler (Rendac) te worden gesloten. Een kopie van het contract met een erkend ophaler moet aan de aanvraag tot erkenning als tijdelijke slachtinrichting toegevoegd worden.

Lijsten van erkende ophalers of geregistreerde vervoerders zijn terug te vinden op de OVAM-website (www.ovam.be) of kunnen bij de dienst biologische afvalstoffen van OVAM bekomen worden (015/284.369).

De ophaling van de afvalstoffen dient binnen 2 werkdagen na de datum van het offerfeest uitgevoerd te worden. De ophaalbonnen, die door de ophaler of vervoerder worden afgeleverd bij de ophalingen, dienen minstens 3 jaar bewaard te worden als bewijs van ophaling.

Opmerking: Particulieren mogen de huiden van de geslachte schapen en geiten niet meenemen. De huiden worden beschouwd als slachtafval en moeten dus ook opgehaald

worden. Volgens de verordening (EG) nr. 1069/2009 mogen de huiden worden overgebracht naar 2 soorten bedrijven :

- ofwel een "intermediair bedrijf" dat de huiden sorteert, zout en opslaat..... en ze in "onbewerkte" staat doorstuurt naar een looierij,
- ofwel gaan de huiden rechtstreeks naar een looierij. Huiden bestemd voor de looierijen vallen onder de bevoegdheid van de FOD.

De lijst van intermediaire en technische bedrijven is beschikbaar op de website van het Federale voedselagentschap: <http://www.favv-afsc.fgov.be/dierlijkebijproducten/erkendeoperatoren/> De eisen waaraan die bedrijven moeten voldoen zijn vooral terug te vinden in bijlage II en artikel 10, wat de intermediaire bedrijven betreft (zie sectie I via bovenvermelde link) en in artikel 18, wat de technische bedrijven betreft (zie sectie IX via bovenvermelde link).

c) Afvalwater

Het afvalwater afkomstig van de reiniging van de bakken, slachtvloer,... mag enkel geloosd worden via een rioleringsstelsel dat aangesloten is op een operationele rioolwaterzuiveringsinstallatie (zuiveringszone A). Het reinigingswater moet vóór de lozing een zeef met mazen van maximum 6 mm passeren. Het dierlijk afval dat door deze zeef wordt tegengehouden is eveneens categorie 1-materiaal en moet samen met het andere dierlijk afval verwijderd worden.

Wanneer het niet mogelijk is om het reinigingswater via een rioolwaterzuiveringsinstallatie af te voeren, mag er geen lozing plaatsvinden. In dat geval dient al het reinigingswater opgevangen en afgevoerd te worden naar een openbare waterzuiveringsinstallatie. Voor het transport kan men beroep doen op een ruimingfirma.

d) Registratie tijdelijke vervoerders dierlijk afval

Transporteurs die dierlijk afval van het islamitisch Offerfeest willen vervoeren en niet beschikken over een erkenning als ophaler van dierlijk afval, dienen een registratie als vervoerder van categorie 1-materiaal aan te vragen door het registratieformulier (zie www.ovam.be) volledig ingevuld aan OVAM (Dienst Biologische Afvalstoffen) te bezorgen. Geregistreerde vervoerders dienen een contract met een erkend ophaler van categorie 1-materiaal toe te voegen aan hun registratieaanvraag.

6. Vervoer van schapen/geitenkarkassen

A. Vervoer van schapen/geitenkarkassen afkomstig van een slachthuis

a) De schapen/geitenkarkassen gestempeld met een ovaal gezondheidskeurmerk mogen in de handel gebracht worden via een beenhouwerij maar de karkassen mogen slechts vertrekken wanneer de temperatuur van 7° C gedaald is.

b) De schapen/geitenkarkassen gestempeld met een ruitvormig gezondheidskeurmerk mogen niet naar een beenhouwerij vervoerd worden maar wel naar het huis van de particulier. Deze karkassen mogen bij om het even welke temperatuur vertrekken.

B. Vervoer van schapen/geitenkarkassen afkomstig van een tijdelijk erkende slachtinrichting

Deze schapen/geitenkarkassen worden nooit gekeurd en mogen naar het huis van de particulier bij om het even welke temperatuur vertrekken.

7. Vergunningen en controle

7.1 De registratie en afgifte van slachtvergunningen

Elke persoon die een particuliere slachting wil (laten) uitvoeren moet zich **registreren** als aangever of eigenaar. De persoon meldt zich aan bij de gemeente en ontvangt een document met zijn/haar registratienummer. Deze registratie is eenmalig en onafhankelijk van de diersoort die men wenst te (laten) slachten, zij kan dus ruim op voorhand gebeuren.

Voor een particuliere slachting die buiten het slachthuis gebeurt (bijvoorbeeld in een tijdelijke erkende slachtinrichting), moet de eigenaar een **slachtaangifte** doen bij de gemeente. Deze is 8 kalenderdagen geldig en moet bij voorkeur minstens 2 werkdagen op voorhand gebeuren. Naar aanleiding van het Offerfeest moet de aangifte van het slachten niet meer noodzakelijk twee werkdagen vóór het slachten ingediend worden, maar kan de dag zelf op de plaats van het slachten gebeuren, op voorwaarde dat het gemeentebestuur de nodige schikkingen treft (administratief personeel met computer, aansluiting op Internet en login voor toegang tot Beltrace). Dit kan organisatorische problemen geven omdat het aantal te slachten schapen moeilijk is in te schatten.

Bij deze aangifte moet de aangever in het bezit zijn van zijn registratienummer (zie hierboven) en het beslagnummervan het bedrijf waar het dier gehouden wordt. Dit beslagnummer kan men vragen aan de veehouder waar men het dier gekocht heeft of staat vermeld op het vervoersdocument dat de dieren vergezelt.

De registratie van eigenaars/aangevers van een particuliere slachting en het afleveren van een slachtaangifte gebeurt elektronisch door de gemeente via BELTRACE. Bij de aangifte van een particuliere slachting bij de gemeente, staat het aantal dieren standaard op 1 en dit kan niet gewijzigd worden. Particuliere slachtingen zijn immers slachtingen van dieren waarvan het vlees bestemd is voor de uitsluitende behoeften van de eigenaar en van zijn gezin (**die onder het zelfde dak wonen**) overeenkomstig het koninklijk besluit van 22

december 2005 betreffende de hygiëne van levensmiddelen van dierlijke oorsprong. Als gevolg daarvan dient één slachtaangifteaanvraag ingediend te worden bij de gemeente en het aantal vermelde schapen wordt beperkt **tot de behoeften van de eigenaar of zijn gezin**. Voor een particuliere slachting in het slachthuis zal de aangifte bij aankomst in het slachthuis gebeuren. Dezelfde gegevens moeten medegedeeld worden.

De verplichting van het aanbrengen van een oormerk (KB van 3 juni 2007 gewijzigd door het KB van 18 augustus 2010 betreffende de identificatie van schapen en geiten) geldt voor alle dieren die ouder zijn dan 6 maand en voor alle dieren die worden vervoerd (of ten laatste wanneer het dier het beslag verlaat). Het merk, dat zalmkleurig is voor schapen en voor geiten, of dat groen is bij elektronische identificatie, vermeldt de code van het land gevolgd door een reeks cijfers. De merken worden goed vastgemaakt zodat ze niet makkelijk uit het oor kunnen vallen. Zij zijn rond of vierkant (zoals bij de runderen).

In afwijking op wat hierboven is vermeld mag de identificatie van jonge dieren die rechtstreeks van het geboortebeslag worden overgebracht naar een Belgisch **slachthuis** worden beperkt tot het aanbrengen van een blauw beslagoormerk.

Schapen met een blauw beslagoormerk mogen alleen worden geslacht **in een erkend slachthuis** en dus niet op een tijdelijke slachtinrichting. Een afwijking hierop wordt toegestaan aan particulieren die ten hoogste 2 dieren in een tijdelijk erkende slachtinrichting aanbrengen. Deze schapen mogen uitsluitend rechtstreeks van het geboortebeslag naar de tijdelijke erkende slachtplaats worden aangebracht, dus nooit via een handelaar.

Opmerking m.b.t de oormerknummers:

De schapen worden niet individueel geregistreerd in Sanitel. Een validatie van de oormerknummers is dus niet mogelijk.

Op het aangifteformulier zijn er twee velden voor opmerkingen voorzien die door de gemeenten vrij kunnen ingevuld worden. Het is mogelijk hier oormerknummers te noteren maar een controle hierop is niet mogelijk.

De slachtaangiftes hebben normaal een geldigheid van 8 kalenderdagen en deze start vanaf 2 werkdagen na de aanvraag.

In 2014 zullen slachtaangiften ingediend tussen zaterdag 20 september en zaterdag 27 september geldig zijn vanaf 2 werkdagen na de aanvraag en dit tot 2 kalenderdagen na het begin van het offerfeest (zie ook de uitzondering op bladzijde 20). Aanvragen die ingediend worden vanaf 28/9/2014 hebben een normale geldigheid van 8 kalenderdagen.

De slachtaangifte mag in een andere gemeente gebeuren dan in de woonplaats van de aangever.

Indien het beslagnummer van het bedrijf van herkomst van het dier niet bekend is, kan voor schapen en geiten het nummer 20130091 gebruikt worden.

Om de administratieve verplichtingen vlot te laten verlopen is het aan te bevelen dat diegene die dieren voor eigen gebruik willen laten slachten, zich tijdig in zijn/haar gemeente laat registreren.

In het kader van de controles van de rituele slachtingen die in de tijdelijk erkende slachtinrichtingen uitgevoerd worden, dient de verantwoordelijke van een tijdelijk erkende

slachtinrichting een nominatieve stempel op de slachtaangifte na het slachten aan te brengen.

7.2 De erkenning van de slachtinrichting

De erkende slachthuizen zijn gericht op de dagelijkse markt van vraag en aanbod. Aangezien het ritueel slachten enkel mag plaatsvinden in een erkende inrichting is het onontbeerlijk op de dag van het offerfeest genoeg locaties en capaciteit te voorzien voor de slachting.

De plaatsen waar rituele slachtingen de dag van het Offerfeest legaal mogen plaatsvinden zijn de volgende:

- Slachthuizen erkend voor de betrokken diersoort
- Slachthuizen niet erkend voor de betrokken diersoort (onder voorwaarde dat een nieuwe erkenning voor de betrokken diersoort(en) of een tijdelijke erkenning in het kader van het offerfeest wordt toegekend)
- De tijdelijke slachtinrichting (openbare of private inrichtingen ter beschikking gesteld van de organisatoren).

a) Slachthuizen erkend voor de betrokken diersoort

Bedoeld wordt slachthuizen erkend binnen de vleeskeuringwetgeving. Hier gebeurt steeds een veterinaire keuring.

Particuliere slachtingen zijn toegestaan onder de volgende voorwaarden:

- Het slachthuis moet erkend zijn voor het slachten van de betrokken diersoort. In dat geval wordt het vlees gekeurd, waarbij een ruitvormig keurmerk wordt aangebracht voor de schapen, geiten en runderen. Wanneer het een particuliere slachting betreft, mag het vlees uitsluitend en rechtstreeks naar de woning van de particulier vervoerd worden. De niet-ontbeende karkassen van runderen van meer dan 30 maanden worden getransporteerd naar een erkende uitsnijderij of naar een slager bevoegd om categorie 1-materiaal te behandelen. Dit vlees mag dus op geen andere plaats worden gelost, noch op enige wijze in het commerciële circuit worden gebracht, te koop gesteld of verkocht.
- Om tegemoet te komen aan het gebrek aan slachtcapaciteit van deze slachthuizen kan de vloer voor noodslachtingen op dagen van het offerfeest gebruikt worden voor het uitvoeren van rituele particuliere slachtingen (waarbij onder slachten moet begrepen worden: keling, uitslachting en keuring), op voorwaarde dat niet gelijktijdig noodslachtingen worden uitgevoerd.

b) Slachthuizen niet erkend voor de betrokken diersoort

- Indien het slachthuis niet erkend is voor het slachten van de betrokken diersoort, moet een erkenningsaanvraag ingediend worden voor het slachten van de betreffende diersoort (overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen). In dit geval moeten de uitbaters van de betrokken slachthuizen voor

de diersoorten die ze bijkomend wensen te slachten, overeenkomstig het bovenvermeld KB van 16 januari 2006 de bijlage "Model aanvraagformulier voor een registratie, een toelating en/of een erkenning" bij het Ministerieel besluit van 8 augustus 2008² indienen bij de PCE waar het slachthuis gelegen is, alsook een nieuw plan (3 exemplaren) ter goedkeuring.

- Een andere mogelijkheid is dat deze slachthuizen de tijdelijke opschorting van hun erkenning als slachthuis voor slachtdieren vragen en dat zij, onder dekking van een erkenning als "tijdelijke slachtinrichting", de toestemming krijgen om diersoorten te slachten waarvoor hun slachthuis niet erkend is. Echter de slachthuizen die over een aangepast en volledig van het slachthuis afgesloten lokaal beschikken waar de dieren via een aparte toegang vanaf de openbare weg kunnen worden aangevoerd, hoeven hun gebruikelijke slachtactiviteiten niet stop te zetten. Dit lokaal kan dan erkend worden als tijdelijke slachtinrichting en dit in overeenstemming met het voormelde Koninklijk Besluit van 16 januari 2006. In dat geval moet de toegekende erkenning voor deze inrichtingen niet opgeschort worden tijdens de betrokken dagen. In deze twee gevallen moeten de uitbaters van de betrokken slachthuizen een erkenningsaanvraag als tijdelijke slachtinrichting indienen bij het PCE-hoofd waar hun slachthuis is gelegen. Deze aanvraag en het (gunstig) advies van het PCE-hoofd moeten opgestuurd worden naar het Hoofdbestuur van het FAVV. Op die manier kan het volledige dossier behandeld worden zowel voor wat de opschorting van de overeenkomstig het bovenvermelde Koninklijk Besluit van 16 januari 2006 toegekende erkenning betreft als voor de door de federaal bevoegde minister toegekende tijdelijke erkenning.

c) De tijdelijke slachtinrichtingen, buiten de erkende slachthuizen.

Eerst en vooral is het belangrijk er aan te herinneren dat tijdelijke slachtinrichtingen alleen maar in het kader van het offerfeest mogelijk zijn. Voor de rest van het jaar moeten rituele slachtingen altijd in een erkend slachthuis gebeuren.

Een tijdelijke inrichting laat de gemeenten die niet beschikken over een slachthuis of voldoende capaciteit toe om het Offerfeest te laten doorgaan.

Deze erkenning is tijdelijk en wordt gegeven voor een specifieke periode beperkt tot het offerfeest

De aanvragen voor de erkenning van de tijdelijke slachtinrichtingen moeten ingediend worden bij het Hoofd van de Provinciale Controle-eenheid (PCE) van het FAVV van de provincie waarin de te erkennen slachtinrichting zich bevindt.

²Ministerieel besluit van 8 augustus 2008 tot vaststelling van de bijzondere modaliteiten voor een melding met het oog op registratie of een aanvraag voor toelating en/of erkenning bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen

De erkenning is onderhevig aan volgende voorwaarden:

- De toegekende erkenning wordt enkel toegestaan ter gelegenheid van het offerfeest, op voorwaarde dat er binnen redelijke afstand geen of onvoldoende slachtcapaciteit in de erkende slachthuizen ter beschikking gesteld wordt. Het is aan de moslimgemeenschap om de slachthuiscapaciteiten te evalueren en het gemeentebestuur hiervan in te lichten. Bovendien kan een slachtinrichting slechts tijdelijk erkend worden voor het offerfeest wanneer de slachtcapaciteit **minstens 30 schapen/dag bedraagt**.
- **Financiering** : overeenkomstig het koninklijk besluit van 10 november 2005 betreffende retributies bepaald bij artikel 5 van de wet van 9 december 2004 houdende de financiering van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen wordt het basisbedrag elk jaar geïndexeerd (in 2014 is het bedrag **49,53 EUR**) per erkenningaanvraag voor administratiekosten bij opening van het dossier. De kosten voor onderzoek van de aanvraag zijn onderworpen aan het algemeen tarief van een begonnen halfuur, overeenkomstig artikel 3 en worden elk jaar geïndexeerd (in 2014 **24,77 EUR** per aangevat halfuur per persoon en van **34,67 EUR** indien ze uitgevoerd worden door een houder van een universitair diploma of gelijkgestelde). Het onderzoek van de aanvraag van een tijdelijke erkenning voor het offerfeest wordt tot één uur per aanvraag beperkt. Een factuur wordt door het FAVV opgesteld en verstuurd na het offerfeest. Het is dus niet nodig cash of op voorhand te betalen.
- Dierlijk afval dat geproduceerd wordt op een tijdelijke slachtvloer, moet door een daartoe erkend ophaler of vervoerder van categorie 1-materiaal worden opgehaald. Aan de aanvraag voor de erkenning als tijdelijke slachtvloer moet een overeenkomst met een erkend ophaler van dierlijk afval van categorie 1 toegevoegd worden.
- De inrichtingen die aan de hierboven gestelde voorwaarden voldoen, zullen na een positief advies van de PCE van het FAVV en mits het gunstig advies van de burgemeester van de betrokken gemeente individueel erkend worden. Een brief ter bevestiging van deze erkenning zal onmiddellijk per post door het Hoofdbestuur van het FAVV aan de operator of aan de burgemeester van de betrokken gemeente overgemaakt worden (kopie aan de betrokken PCE).
- Naleven van de voorschriften van de handleiding: Het is belangrijk eraan te herinneren dat de organisator verantwoordelijk is voor alle te treffen maatregelen en om alles te voorzien qua organisatie en uitvoering van de rituele slachting in die inrichtingen, met uitzondering van de slachtingaangifte. In dit kader moet de aanvrager zich ook schriftelijk bij de PCE engageren de bepalingen van deze handleiding na te leven. Indien de operator deze bepalingen tijdens het Offerfeest niet naleeft dient de controledierenarts in overleg met de PCE maatregelen te nemen die tot de stopzetting van het slachten kunnen leiden. Indien na het Offerfeest blijkt dat, op basis van het verslag verstuurd door de controledierenarts naar de betrokken PCE, de operator deze bepalingen niet heeft nageleefd, kan de tijdelijke erkenning hem op advies van het FAVV in de toekomst geweigerd worden.
- Erkende dierenartsen : Daartoe moeten er voldoende erkende dierenartsen belast zijn met de controle van de reglementaire voorschriften tijdens de slachtingen, zonder

over te gaan tot keuring. De aangestelde dierenartsen moeten beschikken over de nodige ervaring m.b.t. slachtingen, hygiëne, GRM en dierenwelzijn. De honoraria van de dierenartsen zijn ten laste van de aanvrager. De gegevens van die dierenartsen alsook hun akkoord moeten bij de aanvraag tot erkenning gevoegd zijn.

Ze zijn verantwoordelijk voor volgende taken:

- Controle van het transport (verplaatsing- en vervoersdocument inbegrepen),
- Controle van de identificatie van de dieren en de documenten, in overeenstemming met de Verordening (EG) nr. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG (voor SGH) en het Koninklijk Besluit van 3 juni 2007 betreffende de identificatie en de registratie van schapen, geiten en hertachtingen,
- Controle van het welzijn van de dieren vóór en tijdens de slachting,
- Controle van het beheer van categorie 1-materiaal en dit overeenkomstig bijlage V punt 1 a en b van verordening (EG) nr. 357/2008 die de verordening nr. 999/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 houdende vaststelling van voorschriften inzake preventie, bestrijding en uitvoering van bepaalde overdraagbare spongiformeencefalopathieën wijzigt,
- Controle van de algemene hygiëne.

Eén dierenarts dient permanent aanwezig te zijn per tijdelijke erkende slachtplaats om alle bovenvermelde taken te controleren, dwz vanaf de aanvoer van het eerste schaap tot en met het slachten van het laatste schaap (behalve indien schapen op de vorige dag in een tijdelijke toegestane verzamelplaats - dat aan de tijdelijke erkende slachtinrichting verbonden is - aangevoerd werden – in dit geval dient de dierenarts aanwezig te zijn vóór het slachten van het eerste schaap).

Indien een door de operator aangestelde dierenarts zijn taken niet correct uitvoert, kan ook door de PCE een proces verbaal ter zijner laste worden opgesteld.

7.3 De milieuvergunningen

a) Slachtingen in een bestaand slachthuis

De milieuvergunning van een bestaand slachthuis omvat reeds alle bepalingen inzake het milieu-aspect waaraan voldaan moet worden bij de organisatie van rituele slachtingen. Het slachthuis moet enkel aan de wetgeving voor tijdelijk ophaalplaats voldoen in het geval dat op de plaats van het slachthuis naast het eigen dierlijk afval, ook slachtafval van derden aanvaard wordt.

b) Meldingsplicht voor tijdelijke slachtinrichtingen

Tijdelijke inrichtingen voor het ritueel slachten van schapen vormen een (tijdelijke) klasse 3-activiteit conform rubriek 45.1.c. ("Slachthuizen en private slachterijen: rituele slachtingen in het kader van godsdienstbeleving") van Vlarem I (Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning). Aan de exploitatie van deze tijdelijke inrichting zijn een aantal voorwaarden van Vlarem II gekoppeld. Deze zijn te vinden in Hoofdstuk 5.45. Algemene informatie in verband met deze meldingsplicht is te vinden in Hoofdstuk II van Vlarem I.

Voor een klasse 3-activiteit volstaat het aangetekend toezenden van een melding aan het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente. De dag nadat de melding werd gedaan, mag de exploitatie aanvangen.

c) Milieuvergunning voor het lozen van reinigingswater

Het afvoeren van reinigingswater, afkomstig van de slachtvloer, via het rioleringsstelsel is een klasse 2 activiteit, indien het lozingsvolume $< 20 \text{ m}^3/\text{u}$. Hiervoor is een milieuvergunning nodig. Voor deze klasse 2 activiteit kan een tijdelijke vergunning aangevraagd worden bij de gemeente. De aanvraag bij de gemeente moet jaarlijks vernieuwd worden. Als de locatie bestendig wordt, kan een aanvraag ingediend worden bij de gemeente voor een vergunning van meer dan 1 jaar. De aanvraag voor een klasse 1 milieuvergunningsaanvraag (lozingsvolume $> 20 \text{ m}^3/\text{u}$) moet ingediend worden bij de bestendige deputatie van de provincie. Hiervoor kan geen tijdelijke vergunning bekomen worden. Algemene informatie in verband met deze milieuvergunningsaanvraag is te vinden in hoofdstuk III van Vlarem I.

7.4 Controle en sancties

Een voldoende aantal erkende dierenartsen wordt belast met het toezicht op de naleving van de reglementaire voorschriften tijdens het volledige slachtproces, zonder dat evenwel gekeurd wordt, aangezien particuliere slachtingen van schapen en geiten buiten het slachthuis niet aan keuring onderworpen zijn. De honoraria van deze dierenartsen zijn ten laste van de aanvrager. De coördinaten van de dierenartsen, alsook hun geschreven akkoord dienen bij de erkenningaanvraag gevoegd te worden.

Zoals bij elke grote manifestatie, is het offerfeest onderworpen aan de controles uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten.

Alle inbreuken op de wetgeving kunnen administratieve en strafrechtelijke sancties tot gevolg hebben. In het geval van een rituele slachting bij particulieren thuis, zal het beslag op het levend of geslacht dier gepaard gaan met een hoge financiële sanctie.

BIJLAGEN

BIJLAGE 1. NUTTIGE ADRESSEN

1. Overheid

1.1 Federale overheid

Minister van Landbouw

Minister van Volksgezondheid

Federaal Agentschap voor Veiligheid van de Voedselketen (FAVV)

Meldpunt: 0800/13.550 –

Adressen van de provinciale controle-eenheden: <http://www.afsca.be/pce/>

1.2. Vlaams Gewest

Vlaams Minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur Arenbergstraat, 7, 1000 Brussel

Tel: 02/552.69.00

Agentschap voor Binnenlands Bestuur

Afdeling Lokale en Provinciale Besturen – Regelgeving en Werking

Boudewijnlaan, 30 bus 70

1000 Brussel

Tel : (02)553.42.21. – e-mail: binnenland-juridisch@vlaanderen.be

Departement Leefmilieu, natuur en energie (LNE), Afdeling milieu-inspectie

Graaf de Ferrarisgebouw, Koning Albert II-laan 20, 1000 Brussel

Tel. 02/553.81.83 - e-mail: milieu-inspectie@lne.vlaanderen.be

Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM)

Stationsstraat 110 2800 Mechelen

Tel: 015/28.42.84 - e-mail: info@ovam.be - webstek: www.ovam.be

1.3. Provinciale overheid

Provinciebestuur Antwerpen

Provinciale Integratiedienst,

Boomgaardstraat 144, 2600 Berchem,

03/240.56.54 - e-mail: liesbet.tilsley@welzijn.provant.be

Provincie Limburg

Provinciaal Integratiecentrum Limburg

Universiteitslaan 1, 3500 Hasselt
Tel: 011/ 23.82.20 - e-mail: pric@limburg.be

Provincie Vlaams Brabant

Provinciaal Integratiecentrum Vlaams-Brabant
Provincieplein 1, 3010 Kessel-lo
016/26.73.05 - e-mail: pric@vl-brabant.be

Provincie Oost-Vlaanderen

Provinciale minderhedendienst,
Sint-Niklaasstraat 2, 9000 Gent
Tel: 09/269.27.10
minderheden@oost-vlaanderen.be

Provincie West-Vlaanderen :

Provinciaal IntegratieCentrum West-Vlaanderen vzw
deSom vzw
President Kennedypark, 30
8500 Koorstrijk
tel. 056/74.21.50. – Fax 056/74.21.51.
info@deSOM.be

Lokaal

VVSG

Paviljoenstraat 9
1030 Brussel

Lieselot.decalf@vvsq.be - 02/211.55.98 – stafmedewerker afvalbeleid
Sabine.Vancauwenberge@vvsq.be - 02/211.55.40 - stafmedewerker integratiebeleid

2. Moslimgemeenschappen

Executieve van de Moslims van België

Lakensestraat 166-168

1000 Brussel

Tel: 02/ 210.02.30

Fax :02/218.07.92

Email: contact@embnet.be

www.embnet.be

Mana vzw

Expertisecentrum Islam

Gallaitstraat 76/2

1030 Brussel

02/ 245 40 33

www.manavzw.be

Fondation religieuse islamique turque en Belgique

Haachtsesteenweg 67

1030Brussel

Tel: 02/513.59.35

UMIVO – UMIVEL – UMIVA-UMIVOW

Plantin en Moretuslei 202

2018 Antwerpen

Tel: 03/235.48.33 - congresumiva@hotmail.com

UMIVO

Regentieplein 8

9100 Sint Niklaas

Tel: 09/348.82.99 - umivo_vzw@hotmail.com

V.O.E.M. vzw

Duinstraat 152,

2060 Antwerpen

Tel: 03/ 272 35 07

E-mail: info@voem-vzw.be

www.voem.be

3. Intermediaren

3.1. Vlaamse gewest

Kruispunt Migratie-Integratie vzw

Vooruitgangstraat 323, bus 1

1030 Brussel

Tel: 02 / 205.00.57 - dirk.beersmans@kruispuntmi.be

Regionaal integratiecentrum Antwerpen (Prisma, één in diversiteit):
www.prismavzw.be

Regionaal integratiecentrum Oost-Vlaanderen (ODiCe vzw): www.odice.be

Regionaal integratiecentrum West-Vlaanderen (Regionaal integratiecentrum West-Vlaanderen deSom): www.deSom.be

Lokaal Integratiecentrum de8 (stad Antwerpen): www.de8.be

Lokaal Integratiecentrum ING (stad Gent): www.ingent.be

4. Afvalophaling

RENDAC

Fabriekstraat, 2

9470 Denderleeuw

Tel: 053/64 02 11 Fax : 053/64 02 71 (klantendienst)

offerfeestsacrifice@rendac.com

Website betreffende milieuwetgeving (Vlarem-wetgeving)

www.emis.vito.be/navigator

BIJLAGE 2. WOORDENLIJST

Bedwelming

Methode die, bij toepassing op een dier, het onmiddellijk in een bewusteloze staat brengt.

Beltrace

Is een geïnformatiseerd traceersysteem voor de vleessector, ontwikkeld door het Federaal Agentschap voor Voedselveiligheid (FAVV). De gegevensregistratie van de veehouder en de dieren (Sanitel) wordt doorgetrokken tot de consumptie.

Beslagnummer

Iedereen die dieren houdt om te slachten (professioneel of hobby) moet dit laten registreren in het Sanitel-systeem van het Federaal Agentschap voor Voedselveiligheid (www.favv.be). Voor runderen, varkens, schapen, geiten en herten ongeacht het aantal stuks; voor pluimvee vanaf 200 stuks. De plaats waar de dieren gehouden worden, krijgt een identificatienummer, dit is het beslagnummer (8 cijfers). Het is dit nummer dat moet ingegeven worden bij de aangifte van een particuliere slachting.

Dierlijk afval

Dierlijke bijproducten, zoals gedefinieerd in de Verordening (EG) Nr. 1069/2009, voor zover ze voldoen aan de definitie van afval uit het afvalstoffendecreet, met uitzondering van keukenafval, etensresten, voormalige voedingsmiddelen, rauwe melk, eierschalen en bijproducten van gebarsten eieren, honing, schalen van schaaldieren, de inhoud van het maagdarmkanaal, in zoverre deze gescheiden is van het maagdarmkanaal, uitwerpselen, eicellen, embryo's en sperma.

Dierlijk afval wordt, in functie van de risico's die het inhoudt, onderverdeeld in drie categorieën:

Categorie 1-materiaal

Dierlijk afval dat mogelijk een ernstig gevaar inhoudt voor de gezondheid van mens en dier. Hiertoe behoren onder andere krengen, dieren en delen van dieren die vermoedelijk besmet zijn met TSE, gezelschapsdieren en gespecificeerd risicomateriaal (GRM).

Onder gespecificeerd risicomateriaal wordt het materiaal begrepen dat een hoog risico bezit om zelfs na thermische behandeling grote gevaren voor de menselijke of dierlijke gezondheid te presenteren en dat gedefinieerd is volgens de Europese reglementering (Verordening (EG) nr 357/2008 die verordening nr. 999/2001 wijzigt):

1. de schedel, exclusief de onderkaak, maar inclusief de hersenen en de ogen, en het ruggenmerg van runderen ouder dan twaalf maanden, de wervelkolom, exclusief de staartwervels, de doornuitsteeksels en dwarsuitsteeksels van de hals-, borst- en lendenwervels, de cristasacralis mediana en de alaesacrales, maar inclusief de achterwortelganglia van runderen ouder dan 30 maanden, alsmede de amandelen, de darmen vanaf de twaalfvingerige darm tot en met het rectum, en het mesenterium van runderen ongeacht de leeftijd;
2. de schedel, inclusief de hersenen en de ogen, de amandelen en het ruggenmerg van schapen en geiten van meer dan 12 maanden of waarbij één van de blijvende snijtanden door het tandvlees is gebroken, en de milt en

het ileum van schapen en geiten ongeacht de leeftijd.

→ Schapen en geiten: alle leeftijden: milt en ileum.

→ Schapen en geiten >12 maanden : ook schedel, ruggenmerg, amandelen. Ileum is erbij gevoegd via Verordening (EEG) Nr.1492/2004 en via omzendbrief dd. 31/08/2004. Niet specifiek omgezet in BE wetgeving, rechtstreeks toepasbaar in alle lidstaten.

Categorie 2-materiaal

Hele kadavers van dieren die geen gevaar opleveren voor de verspreiding van op mens of dier overdraagbare ziekten en delen van dieren die niet langer voor menselijke consumptie bestemd zijn

Categorie 3-materiaal

Dierlijk afval dat geen ernstig gevaar oplevert voor de verspreiding van op mens of dier overdraagbare ziekten zoals afval voor menselijke consumptie goedgekeurde dieren, bv. slachtafval, vetten, poten en beenderen.

Doden

Iedere methode die resulteert in de dood van een dier

Als landbouwhuisdier gehouden hoefdieren

Dieren van de soorten: runderen, schapen en geiten, varkens en éénhoevigen (paarden, ezels).

Particuliere slachting

Slachting van een dier waarvan het vlees enkel bestemd is voor de behoeften van de eigenaar en zijn of haar gezin.

Sanitel

Het Belgische systeem voor de identificatie en registratie van de veebedrijven, de dieren en hun verplaatsingen. Hierin zijn o.a. alle bedrijven (professioneel en hobby) en alle houders van dieren opgenomen. Elke veehouder (professioneel of hobby) heeft een registratienummer. Een niet-veehouder die een dier wil slachten registreert zich in een gemeente.

Slachten

Het doden door verbloeding van een slachtdier met het oog op menselijke consumptie.

Slachthuis

De erkende inrichting waar slachtdieren, gevogelte, konijnen of gekweekt wild geslacht worden; het wordt uitgbaat door een openbare macht of een vereniging van openbare machten, door een fysisch persoon of rechtspersoon van het privaatrecht.

Slachtingaangifte

Administratieve verplichting die vooraf dient gedaan door elkeen die een dier slacht of laat slachten. Ingeval het gaat om een particuliere slachting die de eigenaar buiten een erkend slachthuis wenst te (laten) doen, dient dit te gebeuren bij de gemeente. Ingeval het gaat om

een particuliere slachting die de eigenaar in een erkend slachthuis wenst te (laten) doen, dient dit te gebeuren in het slachthuis.

BIJLAGE 3. WETTELIJKE INDEX

Europa

- Verordening (EG) Nr. 1099/2009 van de Raad van 24 september 2009 inzake de bescherming van dieren bij het doden.
- Verordening (EG) nr. 1069/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten en afgeleide producten en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1774/2002 (verordening dierlijke bijproducten) uitgevoerd door Verordening (EG) nr. 142/2011.
- Verordening (EG) nr. 357/2008 en 1492/2004 van de Commissie van 23 augustus 2004 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 999/2001/EEG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft uitroeiingsmaatregelen voor overdraagbare spongiforme encefalopathieën bij runderen, schapen en geiten, de handel in en invoer van sperma en embryo's van schapen en geiten en gespecificeerd risicomateriaal.
- Verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad van 22 december 2004 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer en daarmee samenhangende activiteiten en tot wijziging van de Richtlijnen 64/432/EEG en 93/119/EG en van Verordening (EG) nr. 1255/97.
- Verordening (EG) n r. 21/2004 van de Raad van 17 december 2003 tot vaststelling van een identificatie- en registratieregeling voor schapen en geiten en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1782/2003 en de Richtlijnen 92/102/EEG en 64/432/EEG

Federale overheid

- Wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren.
- Wet van 5 september 1952 betreffende keuring en handel in vlees.
- Koninklijk besluit van 10 juni 2014 betreffende de voorwaarden voor het vervoer, het verzamelen en het verhandelen van landbouwhuisdieren
- Koninklijk besluit van 18 augustus 2010 tot wijziging van het koninklijk besluit van 3 juni 2007 betreffende de identificatie en de registratie van schapen, geiten en hertachtigen.
- Koninklijk besluit van 16 januari 2006 tot vaststelling van de nadere regels van de erkenningen, toelatingen en voorafgaande registraties afgeleverd door het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
- Koninklijk besluit van 22 december 2005 tot vaststelling van aanvullende maatregelen voor de organisatie van de officiële controles voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong
- Koninklijk besluit van 16 januari 1998 inzake de bescherming van dieren tijdens het slachten of doden
- Koninklijk besluit van 4 juli 1996 betreffende de algemene en bijzondere exploitatievoorwaarden van de slachthuizen en andere inrichtingen.
- Koninklijk besluit van 13 juli 1988 waarbij aan de slachthuizen toegestaan wordt om rituele slachtingen uit te voeren op zon- en feestdagen.
- Koninklijk besluit van 11 februari 1988 betreffende sommige door een religieuze ritus voorgeschreven slachtingen

- Koninklijk besluit van 9 maart 1953 betreffende de handel in slachtvlees en houdende reglementering van de keuring der hier te lande geslachte dieren.
- Ministerieel besluit van 8 augustus 2008 tot vaststelling van de bijzondere modaliteiten voor een melding met het oog op registratie of een aanvraag voor toelating en/of erkenning bij het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen
- Overeenkomst tussen de federale staat en de gewesten inzake niet voor menselijke consumptie bestemde dierlijke bijproducten van 28 oktober 2005.

Vlaamse overheid

- Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (titel I van het VLAREM).
- Besluit van de Vlaamse regering van 15 december 2006 betreffende de ophaling en de verwerking van dierlijk afval